

1. **G** iê-su bởi thương dân chúng lầm than, Đành chịu
sinh xuống trần gian khóc lóc Đành lấy thân xác mặt lốt
nhờn loà, Đành tâm khổ cay trong chốn trần ai 2. Giê-su
quản chi vinh phúc tòa mây, Đành dạ che giấu quờn oai
phép tắc Đành mất thơ thới, đau khổ ưu phiền, Đành đi giảng
khuyên cho khắp trần gian. 3. Giê-su đã nên như lễ toàn
thieu, Đành chịu đinh đóng cùng treo Thánh Giá, Đành xối
tuôn hết mạch huyết tinh toàn, Đành nên lễ dâng thay thế
loài nhờn. 4. Giê-su đã nên như bánh thường sinh, Đành
ngự trong khắp hồn linh chúng tớ, Đành khẩn thương đái
hiệp với linh hồn, Đành nên của nuôi sinh rồi đoàn con.

5. Giê-su nhẫn khoan thương xót loài nhờn, Đành chịu chê
bỏ vì dân ác đức. Đành sớm hôm khóc tội lỗi muôn trùng,
Đành thương chẳng khuấy, ban xối nguồn ơn. 6. Giê-su vẫn
hay tha thứ tiền khiên, Đành gọi kêu đứa liều thân chết
khốn. Đành chữa xong các thương tích cho lành Đành đưa
dẫn con trên nẻo bình an. 7. Giê-su ủi an con chốn phù
sinh, Đành chịu đau khổ làm gương chí thánh. Đành nhớ
thương chúng tội lỗi đau phiền, Đành ban những ơn cho
kẻ cầu xin. 8. Giê-su hiển vang, con cái nào quên, Đành
ngự trên chín trời luôn nhớ đến Đành mến yêu khắp mọi
kẻ sang hèn, Đành trông thương con chung hưởng kẻ bên.